

Audiocafé – reflexe

V průběhu jarního semestru 2023 jsme společně absolvovali sedm poslechových večerů. Každý z nich byl věnován jednomu audio dokumentu a následně debatě s autory. Dramaturgický tým vybral dokumenty, které svým příběhem spadají pod hlavní téma semestru – Sny a touhy. Osobně se mi líbily všechny audio dokumenty, ale vyzdvihl bych tři z nich, které mě zaujaly nejvíce.

Prvním dokumentem, který bych chtěl zmínit je i prvním, který jsme poslouchali. Tím byla „Americká hra“ Martina Clause. Právě ten zpětně hodnotím i jako vůbec nejpřínosnější. Zaujal mě tematicky, ale i zpracováním. Dokument měl spád, byl živý, dobře se poslouchal. Ale hlavním důvodem je, že dokument vznikl k produktové bakalářské práci. Pro mě osobně je tedy podstatné, že jsem si mohl poslechnout produkt, který taky budu v dohledné době vytvářet. Vytvořil jsem si určitou představu, jak má takový dokument vlastně vypadat. Následná debata s Martinem byla také užitečná, protože jsme se dozvěděli nejen jak s kamarády nahrával rozhovory, ale i jak komunikoval s producenty z rádia. Celý večer hodnotím jako důležité předání zkušeností a základních informací k tomu, abych mohl rovněž vytvořit kvalitní produktovou bakalářskou práci.

Dokument „Čí jsem?“ od Adély Komrzý se mi moc líbil. Přišlo mi zajímavé, jak dokáže tvůrce audiovizuálních dokumentů pracovat i s čistým audiem. Když je někdo zvyklý pracovat s vizuálními vjemy, asi musí mít potom pocit, že audio něco chybí. Ale i tak byl dokument moc povedený. Přijde mi, že autorka byla během debaty až moc sebekritická. Očekával bych, že dokument více prodá a předá nám své zkušenosti s tvorbou, i tou audiovizuální. Místo toho jsme se v podstatě dozvěděli jen, že je podle autorky dokument špatný, což si nemyslím že je pravda.

Třetí dokument, který chci zmínit se jmenuje „Před svatbou ne“ od Zuzany Šulcové a Ivy Kadeřávkové. V první řadě bych chtěl říct, že se mi líbilo samotné zpracování dokumentu. To hlavně proto, že ani jedna ze studentek se dříve dokumentu nevěnovala a hned se podařilo vytvořit profesionální produkt. Druhá věc, která mě zaujala je jakým způsobem dokázaly k tématu přistoupit. Pro dokument je důležité, aby se v něm lidé rozpovídali, a proto se musejí cítit dobře, bezpečně. Vzhledem k tématu to určitě nebylo jednoduché a vyžadovalo to velkou dávku profesionality. Trochu je ale škoda, že debata nebyla přínosnější. Ani jedna z autorek se dokumentu nevěnuje a z toho důvodu ani neměly zkušenosti, které by s námi mohly sdílet. Dozvěděli jsme se tedy pouze některé historky z natáčení. Ale ani to nebylo nudné. Ve výsledku jsem si odnesl, že dobrý dokument může vytvořit každý, stačí jen chtít a mít nápad.

Jak jsem již zmínil, každý dokument měl něco do sebe. Všechny byly zajímavé, na setkání jsem chodil rád. Bylo příjemné po celém dni ve škole na chvíli zavřít oči a čerpat znalosti i jiným způsobem. Některé debaty byly méně přínosné, některé více, ale tak už to bývá. V celku ale musím říct, že mě dokumenty dost inspirovaly v tom, jak stavět své vlastní. Celkově jak takový dokument má vypadat jsem se dozvěděl právě na Audiocafé, protože jedna věc je teoreticky se o něm bavit a druhá ho opravdu poslouchat společně s autorem, který pak vysvětluje vlastní postupy během tvorby apod. Na začátku semestru jsem ještě nevěděl, jak audio dokument z nahrávek poskládat. Teď jsem svůj první vytvořil do předmětu Audio dokument, a i když má určitě do dokonalosti daleko, můžu říct, že mi Audiocafé pomohlo s určitou strukturou a představou o tom, co vlastně dělám.